

Ania Szarmach, Moje twoje

Podzielimy się i czas wymaże nas
W księżdzie chwil nie zostanie nic
Szafa wspomnień; bez przesady pokaż w szwach
Starczy ich by wykarmił sny
Moje twoje dziel; dni na sterty dwie
W kostkach; skąd; adam te, które wezmę; ci
Pedantycznie może zbyt pakuj; się;
Bo ukrywam; ży, nie mów; wi; nic
Tylko do seka jak walizki
Pakuj; siebie, wspomnienia
Do serca jak walizki
Pakuj; żal
Podzielimy się; i świat znów porwie nas
Umar; król; niech żyje bżl
Co straciłam wiem, cenę dobrze znam
I nie ma słż na dnie drżących ust
Otulimy siebie głż w stukot kżł
Rozpłniemy się; jak torżw bieg
Pedantycznie może zbyt składam dni
Bo ukrywam; ży, nie mów; wi; nic
Tylko do seka jak walizki
Pakuj; siebie, wspomnienia
Do serca jak walizki
Pakuj; żal